

E **A G**
 Já mám doma všechno z plastů,
E **A H G**
 postel, židle, lustr, nádobí,
E **A G**
 s příbory i zubní pastu,
H
 dokonce i svoji dívku Aničku.

Dřevo se mi zvláště hnusí,
 vždy bylo pro mne znakem chudoby,
 nahradit se rychle musí,
 neváhejme proto ani chvíličku.

E G A
 R: Hmota umělá,
H G A
 co ta se mnou udělá,
E G A
 ta mě vždycky rozpálí,
H A G A H G
 bývám z ní až nepřičetný;
 hmota umělá,
 žhaví mě až do běla,
 a vždycky mě dopálí,
 když jí není dost.

Z přírody mám noční můry,
 musí se s ní něco udělat,
 nečekejme zázrak shůry,
 rozpumpujme továrny a chemičky.

Asfalt, beton, sklo a kovy,
 zvláště ale hmota umělá,
 vyrobíme z ní svět nový...
 ...dosti bylo hlíny, stromů, travičky!

R: Hmota umělá...